

בש"פ 7815/19 - מדינת ישראל נגד סרוליקטאייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 7815/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: סרוליקטאייב

בקשה רביעית להארכת לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוויצר

בשם המשיב: עו"ד עדי קידר

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 יום, החל מיום 16.12.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 50113-06-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המונה 20 אישומים שונים, ומייחס לו ביצוע מספר רב של עבירות מרמה, גניבה בידי מורשה, זיוף, התחזות לאדם אחר והפרת הוראה חוקית. עוד מיוחסות למשיב עבירות איומים, שידול למסירה ידיעה כוזבת, עבירות הלבנת הון ועבירות לפי פקודת פשיטת הרגל.

בתמצית, על פי המפורט בכתב האישום, בין השנים 2014-2018 המשיב ביצע שורה ארוכה של מעשי מרמה כלפי ספקים וחברות אשר התקשרו עם חברות שהקים ורשם בכזב על שם אחרים. בחלק מהמקרים הזדהה המשיב, בכזב, כיועץ עסקי וכאדם אמיד ועתיר נכסים על מנת לגרום למתלוננים השונים למסור לידיו כספים.

במקרה אחר, המשיב שידל את חברו להגיש תלונה כוזבת במשטרה ולפיה נגנבו מרכבו המחאות על שם מספר חברות, וזאת על מנת שיוכל לבטל המחאות אלה בבנק.

בסך הכול קיבל המשיב לידיו, במרמה או בגניבה, סך כולל של 5,029,340 ש"ח, וניסה לקבל במרמה סך של 847,257 ש"ח.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכי נשקפת ממנו "מסוכנות גבוהה ביותר" לנוכח מעשי המרמה הרבים המיוחסים לו, ועברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בגין ביצוע עבירות דומות.

עוד טענה המבקשת כי מתקיימת בנסיבות העניין עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, שכן קיים חשש כי המשיב יבצע פעולות לשיבוש הליכי משפט ואף ימלט מן הדין.

חשש זה נובע, לשיטת המבקשת, מטיב העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ובפרט מאחר שמיוחס לו כי שידל את חברו להגיש תלונה כוזבת במשטרה.

4. ביום 23.8.2018 הורה בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' פורת) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, תוך שצוין דבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, וכי קמה בעניינו עילת מעצר.

עוד נקבע כי לנוכח טיב העבירות המיוחס למשיב, ובהתחשב בכך שהלה "מחליף דמויות, זהויות, כתובות ושמות" אין ליתן בו אמון, ומשכך אין מקום להורות על בחינת חלופת מעצר בעניינו.

5. המשיב הגיש ערר על החלטה זו, אשר נמחק בהסכמתו לאחר שהתקיים דיון בעניינו (בש"פ 6244/18).

6. בחלוף תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום הוגשה בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים, וביום 18.3.2019 הוריתי על הארכת המעצרהמבוקשת בהסכמת בא-כוח המשיב (בש"פ 1855/19).

7. בית משפט זה נעתר לשתי בקשות נוספות להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, תוך

שהודגש כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וכי קיים חשש ממשי לפיו שחרורו עלול לגרום לשיבוש מהלכי משפט (בש"פ 3876/19; בש"פ 5726/19).

8. בקשת המשיב לעיון חוזר נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה, תוך שצוין כי "עילת מעצר נוספת וברורה לטעמי הינה החשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים".

9. כעת מונחת לפניי בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום, ובמסגרתה נטען כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה. מסוכנות זו נלמדת, לשיטת המבקשת, מהמספר הרב של העבירות המיוחסות למשיב, אשר בוצעו בשיטתיות ובתחכום, כמו גם מעברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בגין ביצוע עבירות דומות.

עוד טוענת המבקשת כי בנסיבות העניין קיים חשש ממשי כי שחרור המשיב יגרום לשיבוש מהלכי משפט, וזאת לנוכח טיב העבירות המיוחסות לו, ומאחר שכתב האישום מתאר כי שידל את חברו להגיש תלונת כזב במשטרה.

בדיון שנערך לפניי הדגיש בא-כוח המבקשת כי אף שבעבר בוטלו 9 מועדי שמיעת הוכחות בתיק העיקרי בשל התנהלות באי-כוחו של המשיב, הרי שכיום מתנהל ההליך בקצב משביע רצון, וכעת קבועים 27 מועדי הוכחות עד לחודש יולי בשנת 2020.

10. מנגד, בא-כוח המשיב התנגד לבקשה. לטענתו, אף שההליך כיום מתנהל "באינטנסיביות וביעילות", הרי שהמועד הצפוי לסיום המשפט, לשיטתו, הוא בעוד כשנה לפחות.

משכך, ובשים לב לכך שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב אינה כה גבוהה, לטענת בא-כוחו, נטען כי יש לשחררו ממעצר, ולחילופין להורות על הזמנת תסקיר מעצר אשר יבחן את עניינו.

דיון והכרעה

11. הלכה היא כי על בית המשפט הנדרש לבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, בטרם הורשע ונגזר דינו, לבין האינטרס בדבר שמירה על בטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. השיקולים המנחים את בית המשפט במסגרת בקשה זו כוללים, בין היתר, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 7811/19 מדינת ישראל נ' פלוני (27.11.2019)).

עוד נקבע בפסיקתו של בית משפט כי ככל שההליך העיקרי מתארך - כך נעה נקודת האיזון לטובת שחרורו של הנאשם ממעצר. יחד עם זאת, לא פעם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, או החשש הממשי לשיבוש הליכי המשפט, יהיו בעוצמה כזו שאינה מאפשרת, על אף חלוף הזמן, להביא לשחרור של נאשם (בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה (17.4.2019)).

12. בנסיבות המקרה דנן, המעשים המיוחסים למשיב מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ואף מבססים חשש ממשי כי שחרורו עלול לגרום לשיבוש הליכי משפט.

כמתואר לעיל, כתב האישום מייחס למשיב ביצוע מעשי מרמה רבים בצורה מתוחכמת ושיטתית. המשיב לא נרתע מלהתחזות ומלזייף את זהותו פעמים רבות, ובדרך זו שלשל לכיסו בגנבה או במרמה סכום של למעלה מ-5 מיליון ש"ח.

זאת ועוד, מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי המכביד, הכולל שורה ארוכה של הרשעות קודמות בין היתר בעבירות של קבלת דבר במרמה, גניבה, אימים והונאה בנסיבות מחמירות, אשר בגינן ריצה תקופות מאסר ממשיות.

13. אשר לקצב התקדמות ההליך התיק העיקרי. תחילת משפטו של המשיב התעכבה פעמים רבות בין היתר בשל הצורך בהסדרת ייצוגו, ובשל טענות סנגוריו כינדרשת להם שהותללימוד החומר בתיק.

יחד עם זאת, נכון לעת הנוכחית, נשמעו בתיק 18 עדי תביעה בלבד; קבועים 27 מועדי הוכחות נוספים בתקופה שעד חודש יולי בשנת 2020; ולטענת בא-כוח המבקשת 10 מועדי הוכחות צפויים להתקיים בתקופת הארכת המעצר המבוקשת.

משכך, ובהתחשב במסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב ובחשש כי שחרורו עלול לגרום לשיבוש מהלכי משפט, איני סבור כי קצב התקדמות ההליכים מטה את הכף לטובת שחרורו ממעצר.

14. לנוכח כל האמור, אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום, החל מיום 16.12.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 50113-06-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בכסלו התש"ף (1.12.2019).

שׁוֹפֵט